ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 25ης Μαρτίου 2009 *

Στην υπόθεση Τ-109/07,

L'Oréal SA, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον E. Baud, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου:

Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, με έδρα το Spa (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους E. Cornu, L. De Brouwer και D. Moreau, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Ιανουαρίου 2007 (υπόθεση R 468/2005-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV και L'Oréal SA,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, M. Prek (εισηγητή) και V. Ciucă, δικαστές,

γραμματέας: N. Rosner, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Απριλίου 2007,

έχοντας υπόψη το απαντητικό υπόμνημα του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Ιουνίου 2007,

έχοντας υπόψη το απαντητικό υπόμνημα της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Ιουλίου 2007,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 6ης Νοεμβρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 28 Νοεμβρίου 2000, η προσφεύγουσα, L'Oréal SA, υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο SPA THERAPY.

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, αφενός, εμπίπτουν στην κλάση 3 της Συμφωνίας της Νίκαιας που αφορά τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και, αφετέρου, ανταποκρίνονται στην ακόλουθη περιγραφή: «Αρώματα, κολώνιες αφρόλουτρα σε μορφή ζελέ και άλατα για το μπάνιο και το ντους προοριζόμενα για ιατρική χρήση σαπούνια ατομικής περιποίησης αποσμητικά για προσωπική χρήση καλλυντικά προϊόντα, ιδίως κρέμες, γαλακτώματα, λοσιόν, ζελέ και πούδρες για την περιποίηση του προσώπου, του σώματος και των χεριών γαλακτώματα, ζελέ και έλαια για μαύρισμα και για μετά την ηλιοθεραπεία (καλλυντικά) παρασκευάσματα για το μακιγιάζ σαμπουάν ζελέ, αφροί και βάλσαμα, προϊόντα υπό μορφή αερολύματος για το χτένισμα και την περιποίηση των μαλλιών λακ για τα μαλλιά βαφές και προϊόντα για τον αποχρωματισμό των μαλλιών προϊόντα για τη δημιουργία κυματισμών και για τη μιζανπλί των μαλλιών αιθέρια έλαια».

4 Η αίτηση δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 55/2002 *Δελτίο κοινοτικών σημάτων,* της 15ης Ιουλίου 2002.

5 Στις 14 Οκτωβρίου 2002, η παρεμβαίνουσα, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του αιτούμενου κοινοτικού σήματος δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 για το σύνολο των προϊόντων που αφορούσε η εν λόγω αίτηση.

6 Η παρεμβαίνουσα, προς στήριξη της ανακοπής της, επικαλέστηκε, μεταξύ άλλων, τον κίνδυνο συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 με διάφορα προγενέστερα σήματα, όπως το λεκτικό σήμα SPA, που καταχωρίστηκε στο Γραφείο σημάτων της Benelux στις 11 Μαρτίου 1981, με τον αριθμό 372307, για «λευκαντικά παρασκευάσματα και άλλες ουσίες για πλύσιμο, παρασκευάσματα για καθαρισμό, στίλβωση, αφαίρεση λίπους και απόξεση σαπούνια είδη αρωματοποιίας, αιθέρια έλαια, καλλυντικά, λοσιόν για τα μαλλιά οδοντόκρεμες», που εμπίπτουν στην κλάση 3. Η παρεμβαίνουσα επικαλέστηκε περαιτέρω το άρθρο 8, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 40/94 βάσει διαφόρων προγενέστερων καταχωρίσεων.

7 Το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ, με απόφαση της 29ης Μαρτίου 2005, δέχθηκε την ανακοπή κρίνοντας ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94. Το τμήμα ανακοπών δεν εξέτασε τους λόγους απαραδέκτου του άρθρου 8, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 40/94 και στηρίχθηκε αποκλειστικώς στον κίνδυνο συγχύσεως με το προγενέστερο λεκτικό σήμα SPA (στο εξής: προγενέστερο σήμα).

8 Στις 22 Απριλίου 2005, η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

9 Το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ, με απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2007 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), απέρριψε την προσφυγή με την αιτιολογία ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94. Όσον αφορά, πρώτον, τη σύγκριση των επίμαχων προϊόντων, το τμήμα προσφυγών παρατήρησε ότι το ταυτόσημό τους δεν αμφισβητήθηκε από τους διαδίκους. Όσον αφορά, περαιτέρω, τη σύγκριση των συγκρουόμενων σημείων, το εν λόγω τμήμα εκτίμησε ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη ο αυξημένος διακριτικός χαρακτήρας της λέξης «spa» για το οικείο κοινό που αποτελείται από τον μέσο καταναλωτή στις χώρες της Benelux και δεν δέχθηκε την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σύμφωνα με την οποία η λέξη «spa» περιγράφει τα καλλυντικά της κλάσης 3. Βάσει αυτού, το εν λόγω τμήμα έκρινε, αφενός, ότι το λεκτικό στοιχείο «spa» αποτελεί το κύριο στοιχείο του προς καταχώριση σήματος, το οποίο προσελκύει το οικείο κοινό και, αφετέρου, ότι, ως εκ τούτου, τα συγκρουόμενα σημεία είναι παρόμοια, παρά τις οπτικές, φωνητικές και εννοιολογικές διαφορές λόγω του λεκτικού στοιχείου «therapy» του προς καταχώριση σήματος. Τέλος, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, στον τομέα των καλλυντικών, συχνά οι κατασκευαστές διαθέτουν στο εμπόριο πλείονες σειρές προϊόντων υπό διαφορετικά επιμέρους σήματα. Το εν λόγω τμήμα συμπέρανε από τα προεκτεθέντα ότι ο καταναλωτής ενδέχεται να θεωρήσει ότι τα προϊόντα του προς καταχώριση σήματος διατίθενται στο εμπόριο υπό τον έλεγχο της παρεμβαίνουσας. Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών απέρριψε το αίτημα της προσφεύγουσας περί της εκ μέρους της παρεμβαίνουσας αποδείξεως της σοβαρής χρήσεως του σήματός της, με την αιτιολογία ότι το αίτημα αυτό υποβλήθηκε εκπροθέσμως.

Αιτήματα των διαδίκων

10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και, αν χρειάζεται, την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

11 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

12 Σημειωτέον εκ προοιμίου ότι η παρεμβαίνουσα αμφισβητεί το παραδεκτό πλειόνων παραρτημάτων του δικογράφου της προσφυγής, καθόσον περιλαμβάνουν έγγραφα που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου. Στην προκειμένη περίπτωση, δεν χρειάζεται πάντως να εξετασθεί το παραδεκτό καθενός από τα παρατήματα που αμφισβητεί η παρεμβαίνουσα, αφού το Πρωτοδικείο μπορεί να κρίνει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας υπό το πρίσμα των εγγράφων που προσκομίσθηκαν κατά τη διοικητικά διαδικασία και περιλαμβάνονται στον φάκελο της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ, τον οποίο διαβίβασε το ΓΕΕΑ στο Πρωτοδικείο σύμφωνα με το άρθρο 133 του Κανονισμού Διαδικασίας.

13 Η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

14 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας των προϊόντων ή

υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα.

15 Στην προκειμένη περίπτωση, το προγενέστερο σήμα προστατεύεται στις χώρες της Benelux. Επομένως, πρέπει να ληφθεί υπόψη η περί των συγκρουόμενων σημάτων αντίληψη του καταναλωτή των επίμαχων προϊόντων στο έδαφος των εν λόγω κρατών μελών. Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση των επίμαχων προϊόντων, έκρινε, με το σημείο 12 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι το οικείο κοινό αποτελείται από τον μέσο καταναλωτή. Η ανάλυση αυτή είναι ακριβής και δεν αμφισβητήθηκε, άλλωστε, από την προσφεύγουσα.

16 Κατά πάγια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως του κοινού, ήτοι ο κίνδυνος να πιστέψει το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από συνδεόμενες μεταξύ τους οικονομικώς επιχειρήσεις, εκτιμάται σφαιρικώς λαμβάνοντας υπόψη όλους τους παράγοντες που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση [απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ — Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψεις 25 και 26 βλ., επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 29].

17 Η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, καθόσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα σήματα αυτά, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους. Η αντίληψη που έχει ο μέσος καταναλωτής των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών σχετικά με τα οικεία σήματα παίζει καθοριστικό ρόλο για τη σφαιρική εκτίμηση του εν λόγω κινδύνου. Συναφώς, ο μέσος καταναλωτής έχει συνήθως συνολική αντίληψη για το σήμα και δεν εξετάζει τις διάφορες λεπτομέρειές του (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 23, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 25).

18 Η εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ δύο σημάτων κατά την εξέταση της ύπαρξης κινδύνου συγχύσεως δεν σημαίνει ότι μόνον ένα από τα στοιχεία που συναποτελούν το σύνθετο σήμα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και να συγκρίνεται με το άλλο σήμα. Αντιθέτως, κατά τη σύγκριση αυτή, τα επίμαχα σήματα πρέπει να εξετάζονται το καθένα ως ενιαίο σύνολο, πράγμα που δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να κυριαρχούν στη

συνολική εντύπωση που δημιουργεί ένα σύνθετο σήμα στη μνήμη του οικείου κοινού ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία που το συναποτελούν. Το δεσπόζον στοιχείο μπορεί να αποτελέσει το μοναδικό κριτήριο για την εκτίμηση της ομοιότητας μόνο στην περίπτωση που όλα τα άλλα συστατικά στοιχεία του σήματος είναι αμελητέα (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2007, C-334/05 P, ΓΕΕΑ κατά Shaker, Συλλογή 2007, σ. I-4529, σκέψεις 41 και 42, και της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, C-193/06 P, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψεις 42 και 43).

19 Εντούτοις, πέραν της συνήθους περιπτώσεως κατά την οποία ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται το σήμα ως σύνολο, και παρά το γεγονός ότι η συνολική εντύπωση μπορεί να καθορίζεται από ένα ή περισσότερα συστατικά ενός σύνθετου σήματος, δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, ένα προγενέστερο σήμα, που χρησιμοποιείται από τρίτον σε σύνθετο σημείο, να διατηρεί αυτοτελή διακριτική δύναμη στο πλαίσιο του σύνθετου αυτού σημείου, χωρίς όμως να αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο του και, ως εκ τούτου, η συνολική εντύπωση που προκαλεί το σύνθετο σημείο να μπορεί να δημιουργήσει στο κοινό την εντύπωση ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται τουλάχιστον από οικονομικώς συνδεδεμένες επιχειρήσεις, οπότε πρέπει να γίνει δεκτό ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως. Ειδικότερα, σε μια τέτοια περίπτωση, η διαπίστωση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως δεν μπορεί να εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι η συνολική εντύπωση που προκαλεί το σύνθετο σημείο κυριαρχείται από το τμήμα του που αποτελούσε το προγενέστερο σήμα (βλ., σχετικώς και κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2005, C-120/04, Medion, Συλλογή 2005, σ. I-8551, σκέψεις 30 έως 33).

20 Στην προκειμένη περίπτωση, όπως επισημαίνει το τμήμα προσφυγών στο σημείο 11 της προσβαλλόμενης απόφασης, δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους το ταυτόσημο των προϊόντων που διακρίνουν τα συγκρουόμενα σήματα.

21 Όσον αφορά τη σύγκριση των συγκρουόμενων σημείων, σημειωτέον ότι το προς καταχώριση σήμα αποτελείται από το προγενέστερο σήμα στο οποίο έχει προστεθεί η λέξη «therapy».

22 Διαπιστώνεται περαιτέρω ότι το προγενέστερο σήμα, χωρίς να συνιστά το δεσπόζον στοιχείο του προς καταχώριση σήματος, διατηρεί αυτοτελή διακριτική δύναμη στο πλαίσιό του.

23 Πρώτον, το προς καταχώριση σήμα δεν αποτελείται από νέα λέξη με διαφορετική αυτοτελή έννοια από την απλή παράθεση των στοιχείων που το αποτελούν, αλλά από δύο εντελώς διαφορετικές λέξεις: «spa» και «therapy».

24 Δεύτερον, η λέξη «spa», που αποτελεί ταυτόχρονα το προγενέστερο σήμα και το κοινό στοιχείο των δύο σημάτων, έχει κανονικό διακριτικό χαρακτήρα ως προς τα καλλυντικά που διακρίνουν τα συγκρουόμενα σήματα.

25 Ειδικότερα, δεν είναι πειστικοί οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας που αντλούνται από τον περιγραφικό ή γένιο χαρακτήρα της λέξης «spa» σε σχέση με τα καλλυντικά. Τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία και περιλαμβάνονται στο φάκελο της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ αποδεικνύουν μόνον τον ενδεχόμενο περιγραφικό ή γένιο χαρακτήρα της λέξης αυτής για χώρους υδροθεραπείας, όπως χαμάμ ή σάουνες, και όχι τον περιγραφικό ή γένιο χαρακτήρα όσον αφορά τα καλλυντικά που διακρίνει το προς καταχώριση σήμα. Το μόνο στοιχείο που συνηγορεί υπέρ της θέσεως της προσφεύγουσας είναι η απόφαση του tribunal de grande instance de Paris. Πάντως, η αποδεικτική του αξία είναι περιορισμένη. Αφενός, η απόφαση αυτή δεν μπορεί παρά να αφορά μόνον την αντίληψη μέρους του οικείου κοινού, ήτοι το γαλλόφωνο κοινό των χωρών της Benelux. Αφετέρου, η άποψη που ακολουθεί η απόφαση αυτή αναιρείται από άλλα δικαστήρια, όπως το cour d'appel de Paris.

26 Τα λοιπά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ, όπως λήμματα λεξικών, αποδεικτικά στοιχεία αντλούμενα από τη χρήση της λέξης «spa» στον τύπο και στο διαδίκτυο ή ακόμη δημοσκόπηση περί της

αντιλήψεως της λέξης «spa» στις Κάτω Χώρες, αποδεικνύουν μόνον τον περιγραφικό και γένιο χαρακτήρα της λέξης «spa» όσον αφορά χώρους υδροθεραπείας, όπως χαμάμ και σάουνες.

27 Ως προς τις αναφορές στην πρακτική λήψεως αποφάσεων του ΓΕΕΑ, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού 40/94, όπως αυτός έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής των τμημάτων αυτών ως προς τη λήψη αποφάσεων [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Μαρτίου 2005, Τ-112/03, L'Oréal κατά ΓΕΕΑ — Revlon (FLEXI AIR), Συλλογή 2005, σ. II-949, σκέψη 68 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

28 Εξάλλου, αν και είναι ακριβής ο ισχυρισμός που πρόβαλε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση σύμφωνα με τον οποίο η λέξη «spa» είναι περιγραφική και γένια των χώρων στους οποίους χρησιμοποιούνται ή διατίθενται προς πώληση τα καλλυντικά, ήτοι στους χώρους υδροθεραπείας όπως χαμάμ ή σάουνες, δεν προκύπτει πάντως εκ τούτου ότι η εν λόγω λέξη στερείται, κατά συνέπεια, διακριτικού χαρακτήρα όσον αφορά τα καλλυντικά ή ότι ο διακριτικός χαρακτήρας είναι υπερβολικά ασθενής ώστε να προκύψει το συμπέρασμα ότι το προγενέστερο σήμα διαθέτει αυτοτελή διακριτική δύναμη στο πλαίσιο του προς καταχώριση σήματος. Ειδικότερα, οι δεσμοί που συνδέουν τα καλλυντικά με τους χώρους υδροθεραπείας, λόγω της χρήσεώς τους στο πλαίσιο αυτό, δεν είναι τέτοιοι ώστε το συμπέρασμα ως προς τον περιγραφικό ή γένιο χαρακτήρα της λέξης «spa» να μπορεί έχει εφαρμογή και σε αυτά.

29 Επομένως, πρέπει να εξετασθεί αν, λόγω αυτής της αυτοτελούς διακριτικής δύναμης, η συνολική εντύπωση που προκαλεί το προς καταχώριση σήμα μπορεί να κάνει το κοινό να πιστέψει ότι τα σχετικά προϊόντα προέρχονται, τουλάχιστον, από συνδεόμενες μεταξύ τους οικονομικώς επιχειρήσεις, και, ως εκ τούτου, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

30 Καταρχάς, σημειωτέον ότι ο καταναλωτής προσέχει κατά κανόνα περισσότερο το αρχικό τμήμα ενός σήματος παρά το τέλος του [απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Σεπτεμβρίου 2006, Τ-133/05, Meric κατά ΓΕΕΑ — Arbora & Ausonia (PAM-PIM'S BABY-PROP), Συλλογή 2006, σ. II-2737, σκέψη 51]. Ωστόσο, το προγενέστερο σήμα εμφανίζεται στην αρχή του προς καταχώριση σήματος. Επομένως, η αυτοτελής

διακριτική δύναμή του στο πλαίσιο του προς καταχώριση σήματος μπορεί ακόμη περισσότερο να προκαλέσει σύγχυση του οικείου κοινού ως προς την εμπορική προέλευση των προϊόντων.

31 Περαιτέρω, σημειωτέον επίσης ότι η λέξη «therapy» δεν αποτελεί διαδεδομένη εμπορική επωνυμία, όπως στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Medion, σκέψη 19 ανωτέρω, αλλά λέξη που, χωρίς να περιγράφει καλλυντικά προϊόντα, δεν διαθέτει ιδιαίτερα αυξημένο διακριτικό χαρακτήρα σχετικά με αυτά, καθόσον θα μπορούσε να εκληφθεί ως έμμεση αναφορά στις ευεργετικές ιδιότητες των εν λόγω προϊόντων.

32 Τέλος, όπως καλώς παρατηρεί το τμήμα προσφυγών στο σημείο 13 της προσβαλλόμενης απόφασης, συχνά οι κατασκευαστές διαθέτουν στο εμπόριο πλείονες σειρές προϊόντων υπό διαφορετικά επιμέρους σήματα. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι το προς καταχώριση σήμα αποτελείται από το προγενέστερο σήμα SPA και τη λέξη «therapy» μπορεί να κάνει τον καταναλωτή να πιστέψει ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση πρόκειται περί σειράς προϊόντων που διατίθενται στο εμπόριο από την παρεμβαίνουσα.

33 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι διαφορές μεταξύ των σημείων, που συνίστανται στην παρουσία της λέξης «therapy» στο προς καταχώριση σήμα, δεν μπορούν να αντισταθμίσουν τις σημαντικές ομοιότητες μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων που συνίστανται στην παρουσία του προγενέστερου σήματος στην αρχή του προς καταχώριση σήματος και στην αυτοτελή διακριτική δύναμή του στο πλαίσιο του σήματος αυτού. Εξάλλου, όταν τα προϊόντα που διακρίνουν τα συγκρουόμενα σήματα είναι ταυτόσημα, συνάγεται το συμπέρασμα ότι το οικείο κοινό θα εκτιμήσει ότι τα προϊόντα αυτά προέρχονται, τουλάχιστον, από συνδεόμενες μεταξύ τους οικονομικώς επιχειρήσεις.

34 Κατά συνέπεια, επιβεβαιώνεται το περιλαμβανόμενο στο σημείο 13 της προσβαλλόμενης απόφασης συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών, σύμφωνα με το οποίο υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων.

35 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 και, ως εκ τούτου, η προσφυγή.

Επί των δικαστικών εξόδων

36 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν έχει διατυπωθεί σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας, σύμφωνα με το αίτημα που διατύπωσαν οι διάδικοι αυτοί.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τη L'Oréal SA στα δικαστικά έξοδα.

Βηλαράς Prek Ciucă

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Μαρτίου 2009.

(υπογραφές)